

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Veri & Pii Sacerdotis Idea Seu Vita R. D. Iacobi
Merlo-Horstii, Pastoris B. Mariæ Virginis In Pascvlo
Coloniæ, SS. Theol. Licent.**

Crombach, Hermann

Coloniæ, 1645

Oratio ante concionem immediatè dicenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14591

stenfione spiritûs & virtutis: Neque aures
audientium blando verborum sono per-
mulcere, sed corda penetrare fatage, Pro-
phetam Esaiam audiens, te monentem:
Loquimini ad cor Hierusalem.

ORATIO ANTE CONCIO-
nem immediatè dicenda.

Premisso Hymno: Veni Creator &c.

Dignus es, Domine, accipere omnem glo-
riam & honorem, utinam omnes ad te
Creatorem tuum conuertam! Eta, Domine,
video, ut infiniti pereant, tuo sanguine &
laboribus empti: & nemo potest venire ad
te, nisi tu traxeris eum: Quid ergo pollu-
tis labijs & corde ego prestare potero sine te?
Da mihi itaque gratiam ad hoc, ad quod vo-
casti me, & adsint mihi Angeli tui, ut ad
tuam vnius gloriam ritè fiant vniuersa.
Amen.

Alia Oratio.

O Pater luminum, à quo omne datum o-
ptimum, & omne donum perfectum,
tanquam à perenni fonte, puteoq; aquarum
viventium, copiosè dimanat; respice de so-
lis Maiestatibus tua, super me indignum fa-
mulum

mulum tuum, quem inter alia donatus, ad concionandi munus vocare dignatus es: largire mihi Spiritum sapientie & intellectus, qui mentem meam verbo tuo illustret, memoriam ad retinenda eloquia tua roboret, & linguam ad virtuosè & cum energia pronunciandum moderetur. & quæ ad Nominis tui gloriam & eorum qui me hodie audituri conueniunt, salutem dicturus sum, feruenti spiritu proferam, ne aures tantum inani verborum strepitu feriant, sed corda inimicorum Regis, velut acutissima sagittæ penetrent, & fructum optatissimum reportent.

Ecce, Domine Deus meus, hæc mea est intentio: Docebo iniquos vias tuas, & impij ad te conuertentur *a*. Non mihi, Domine, non mihi, sed Nomini tuo da gloriam *b*. Disselle à me omnem philautia & cenodoxia spiritum, vt præter te nihil aliud queram: Et dum alijs prædico, ne reprobus efficiar *c*, fac vt quod auditores meos doceo, viuus operibus ad eorum exemplum & imitationem ritè exprimam & efformem. Quid enim proderit mihi, si vniuersum mundum lucrer, anima verò meæ detrimentum patiar *d*? Absit, ô Domine Deus meus, absit, vt ea proferam, quæ seruare contemniam; absit, ne meam sic

veritas moueat linguam, vt vitam feriat: absit, vt verbis mihi ipsi iudex & factis accusator euadam, sed da, vt fortius opere doceam quam verbo, ne cœleste pabulum culpâ meâ vitiatum ouibus tuis sine omni profectu frustra proponatur.

Domine Iesu, & me & auditores meos, sanctorum nobis assistentium Angelorum manibus in sacratissimi Cordis tui benedicti Vulnerere colloco & repono, vbi ab inimico Verbi tui fructum gnauiter impedituriente, tuti & securi degamus, vbi velut in cœlestis sapientie tue Gymnasio in eloquijs tuis sufficienter instruamur, tibiq; deinceps fidelissimè seruientes, ad æterna Beatorum consortia, post hanc vitam dignè recipiamur, à te Saluatore & Iudice nostro, qui cum Patre & spiritu Sancto es benedictus in secula, Amen.

POST CONCIONEM.

Commendabis* Auditores tuos de-
nuò Christo Saluatori, vt semen Verbi eius à te iactum in cordibus fidelium fructum multum adferre iubeat. Nam neque qui rigat, est aliquid, neque qui plantat, sed qui incrementum dat Deus. Item commenda illos Angelis suis
cu-